

РЕШЕНИЕ

№ 7777

гр. София, 13.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 17.11.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Ралица Романова

ЧЛЕНОВЕ: Георги Терзиев

Мариета Райкова

при участието на секретаря Антонина Митева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **5155** по описа за **2023** година докладвано от съдия Мариета Райкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63 ал.1 изр.2 ЗАНН, вр. с чл.208-228 АПК.

Образувано е по касационна жалба на Комисия за защита на потребителите чрез юрк. С. А. срещу Решение № 1765/18.04.2023г. по НАХД № 1614/2023г. на Софийски районен съд (СРС), 3-ти състав, с което е отменено наказателно постановление № 000992/30.11.2022г., издадено от директор на Дирекция „Защита на потребителите при продажби от разстояние“ в Комисия за защита на потребителите, с което на „Онлайндрес“ ЕООД, на осн. чл. 233, ал. 2 от ЗЗП е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 1000 лв., за нарушение на чл. 192, т.2 от ЗЗП.

В касационната жалба са наведени доводи, че решението е неправилно и незаконосъобразно. Твърди се, че безспорно са установени обстоятелствата свързани с нарушението, за което се излагат подробни съображения. В заключение се сочи, че изисканите документи не са били представени от дружеството „Онлайндрес“ ЕООД, което е възпрепятствало работата на длъжностните лица на КЗП и не е позволило извършване на проверка по подадената жалба. Иска се съда да отмени атакуваното решение като неправилно и незаконосъобразно и да потвърди наказателното постановление.

В представен отговор на касационна жалба ответникът „Онлайндрес“ ЕООД чрез адв.

Д. Г. заема становище, че бездействието от страна на дружеството не може да се приеме за целенасочено и активно поведение, което да се възпрепятства правото на длъжностните лица да изискват информация. Моли съда да отхвърли жалбата на КЗП и да потвърди атакуваното решение.

В съдебно заседание касаторът директор на дирекция „Защита на потребителите при продажби от разстояние“ в Комисия за защита на потребителите чрез юрк. М. поддържа жалбата с релевираните доводи в нея. Моли за отмяна на атакуваното решение. Претендира присъждане на разноски.

Ответникът „Онлайндрес“ ЕООД не изпраща представител. С молба от 20.10.2023г. взема становище по хода на делото, оспорва жалбата, моли съда да потвърди първоинстанционното решение. Претендира разноски по представен списък.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София - град, VII касационен състав като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Жалбата е подадена от надлежна страна и в срока по чл.211, ал.1 АПК вр. с чл. 63в от ЗАНН, поради което е допустима. Разгледана по същество, е основателна.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства.

С обжалваното решение СРС е отменил наказателно постановление № 000992/30.11.2022г., издадено от директор на Дирекция „Защита на потребителите при продажби от разстояние“ в Комисия за защита на потребителите, с което на „Онлайндрес“ ЕООД, на осн. чл. 233, ал. 2 от ЗЗП е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 1000 лв., за нарушение на чл. 192, т.2 от ЗЗП.

По делото се установява, че потребител на продукт, закупен от сайта на търговеца „Онлайндрес“ЕООД, който е упражнил правото си на отказ от разстояние и е върнал продукта в срок, не му е възстановена сумата от търговеца, заради което е сезирал КЗП със жалба на 15.08.2023г. На 23.09.2022г. КЗП е изпратила писмо с посочено основание чл.192, т.2 от ЗЗП до управителя на дружеството да представи отговор по случая и подкрепи твърденията си със съответните документи. В предоставения 5-дневен срок търговецът не е отговорил, което е преценено от адм. органи на КЗП като нарушение на чл.192, т.2 от ЗЗП.

За да отмени наказателното постановление СРС е приел, че доказателствена съвкупност, приобщена в хода на съдебното следствие, не е потвърдила констатациите в акта и НП. Приема за установено, че на 23.08.2022г. е изпратено искане от КЗП по чл.192, т.2 от ЗЗП до управителя на дружеството „Онлайндрес“ ЕООД да представи информация по случая във връзка с подадена жалба, съответни доказателства, като отговори в 5-дневен срок на посочени четири пункта. В мотивите си е обосновал, че съгласно чл.192, т.2 ЗЗП длъжностните лица на контролните органи имат право да изискват необходимите документи във връзка с осъществявания от тях контрол, т.е. разпоредбата урежда правомощие на контролните органи да изискват документи, но не и отсречно задължение на проверяваните. Заключил е, че в случая с непредставянето на изисквана информация и с доказателства, е възпрепятствано правото на контролните органи на достъп до документи, а не на правомощията им по чл.192, т.2 от ЗЗП - да изискват необходимите документи, във връзка с осъществявания от тях контрол. Като самостоятелен аргумент съдът е посочил, че

искането за представяне на документи не е отправено до дружеството, а до неговия управител, което е в противоречие с обхвата на проверката, която е относно дейността на търговеца, а не дейността на управителя.

Обжалваното решение е правилно като краен резултат, но не поради мотивите изложени в него.

За пълнота на провеждания съдебен контрол следва да се посочи, че възпрепятстването като вид изпълнително деяние по чл.192, т.2 от ЗЗП може да се извърши чрез бездействие по см. на пар.1,т.1 от ЗЗП, както и че в случая изпращане на искането на КЗП рег. № Ц-03-7879/23.08.2002 до Р. С. в качеството му на управител на „Онлайндрес“ ЕООД не е процесуален пропуск, а съобразяване на представителната власт на лицето при извършваната писмена комуникация. Управителят е лицето, което представлява и ръководи едно дружество и има право да предприема действия от името и за сметка на дружеството.

Предвид горното касационния състав не приема, че са налице нарушение на процесуалните правила в хода на административнонаказателното производство, като сочените по-горе. В случая неправилно е приложен материалния закон от наказващия орган.

В глава Девета от ЗЗП – “Потребителски спорове” е предвидена възможността при нарушаване на правата, предоставени им по този закон, потребителите и сдруженията на потребителите да имат право да подават жалби, сигнали и предложения до контролните органи, изпълняващи функции за защита на потребителите, като контролните органи с оглед на предоставените им правомощия извършват проверка и вземат решение по жалбата, като в указаните срокове уведомяват подалият сигнал - чл. 180 ЗЗП.

Законът регламентира императивно правомощията на контролните органи във връзка с функциите им, а именно - право на свободен достъп в търговските обекти, право да вземат проби и мостри за лабораторни изследвания, да привличат експерти в съответната област, когато проверката е особено сложна и изисква специални знания, да съставят АУАН, право на достъп до всички документи, свързани пряко или косвено с нарушение на този закон, независимо от формата на документа; право да разпореждат на всяко лице да предостави сведения за нарушения на този закон, които са му известни; както и да извършват проверки на място и по т.2 на чл. 192 - да изискват необходимите документи във връзка с осъществявания от тях контрол.

В случая, във връзка с проверка по подадена от потребител жалба е изискано становище от търговеца т.е. осигурено му е правото на защита, в хода на извършвана проверка по сигнал срещу него да изрази позицията си по твърдяните факти, както и представи доказателства в подкрепа на същата. Това становище не е документ по смисъла на чл.192, т.2 ЗЗП. Такива могат да бъдат съответни договори, фактури, удостоверения за регистрация, решения, и други в смисъл на релевантни по спора доказателства, но не и отговор по подадена жалба. Нещо повече- при правомощията по чл. 180 и сл. от ЗЗП липсата на становище по подаден сигнал, жалба, не е пречка за

произнасяне на органа, който е обвързан с конкретни срокове.

За да е съставомерно едно деяние по смисъла на чл. 230а от ЗЗП е необходимо да е налице възпрепятстване на длъжностните лица с оглед на правомощията им по чл. 192 и чл. 192 а ал.1, т.е. констатиране на отрицателен факт – препятстване на достъп до търговски обект, включително и до документи, отказ да се предоставят документи, да се предоставят проби, отказ на експерт да участва в проверката, отказ да се предоставят сведения /т.е информация/ за нарушения на закона, а такива действия не са установени в случая.

Изисканото писмено становище представлява мнение, схващане за определен факт или обстоятелство и би могло да се състави, даде или пък не според волята на търговеца. Представянето или не на такова становище не препятства длъжностните лица от КЗП, ако са установили съответното нарушение на закона, да направят своите изводи и да наложат адекватната санкция и без него.

По изложените правни съображения, касационната инстанция приема, че процесното решение е правилно и следва да бъде потвърдено.

Водим от горното, Административен съд - София град, VII-ми касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 1765/18.04.2023г. по НАХД № 1614/2023г. на Софийски районен съд (СРС), 3-ти състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:

1.

2.